

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਡੀ.ਫਾਲਸਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ., ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਕੇ.ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਦਰਯੋਧ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1963 ਦਾ FAO 5-D.

ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VIII)-ਸੈਕਸ਼ਨ 8, ਅਨੁਸੂਚੀ I, ਕਲਾ। I ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਅਨੁਛੇਦ 11— ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ I)- ਧਾਰਾ 54— ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ- ਕੀ ਇਸਤਿਹਾਰ ਮੁੱਲ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ I ਜਾਂ ਅਨੁਛੇਦ 11, ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੰਪੈਂਸੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ, ਇਸਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ

ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਝਗੜਾ ਜੇ ਵੀ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਇਹ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਵੰਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਤਲਾਕਸੁਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ defi ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ" ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਹੂਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ, ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਕਈ ਵਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਅਨੁਪਾਤ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 12 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ -

1,15,505.00 nP. ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ-

ਗੋਰਧਨ ਦਾਸ-ਮੇਤੀ ਲਾਲ ਮੋਹਟਾ ਟਰੱਸਟ.. 1/2 ਸ਼ੇਅਰ

ਮੁਹੰਮਦ . ਯੂਸਫ ..

1/4 ਸ਼ੇਅਰ

CS Jatley, DS Jatley ਅਤੇ VS Jatley ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ..

1/4 ਸ਼ੇਅਰ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਐਸ. ਤਿਆਗੀ ।

ਐਸ.ਐਲ. ਵਾਟੇਲ, ਐਮ.ਕੇ. ਚਾਵਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਸੇਠੀ , ਵਕੀਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਇਸ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਜਲਦੀ ਹੀ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ : 'ਕੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ , ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ, ਅਨੁਸੂਚੀ 1, ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਟੈਪ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਆਧਾਰ) ਜਾਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 11, ਅਨੁਸੂਚੀ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਟੈਪ ਦੇ ਨਾਲ।

ਹੁਣ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹਾਲਾਤ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ: ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਅਧੀਨ ਪੰਜ ਅਪੀਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ । ਇਸ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (2) ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਮਹਾਜਨ, 19। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਕੋਰਟਫੀ. ਮਾਈ ਲਾਰਡ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ? Cburhffee- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਰੇਕ ਅਪੀਲ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ;

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਟਾਈਟਲਫੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ; ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਝਗੜਾ- ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ* ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹੈ , ਇਸ ਲਈ, ਝਗੜਾ ਸਿਰਫ਼ 'ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਆਰ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। \

ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ , ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਟੈਂਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 'ਹਦ ਤੱਕ, ਕਲੇਮ Cburhf&e ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ'; ਜੇਕਰ ਦਾਅਵਾ ਟਿਕਾਉ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।- ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, *ਜਬਤੀ- ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ: ਗਿਰਨਾਰੀ ਮੱਲ (1) (ਅਮੀਰ) ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਵੀ. ਸੱਯਦ ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ (2) ਅਤੇ ਫਰਮ ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ-ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰੀ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)*। ਇਤਰਾਜ਼, ਕਦੇ ਵੀ; ਕੀ*- ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ Cburt-ਫੀਸ ਦੁਆਰਾ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, *ਗਣੇਸ਼ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਕੰਠੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4)* ਵਿੱਚ 'ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ' (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ

8 ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ : -

ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ⁴ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਹਰੇਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪੇਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ - ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਵਿਵਾਦ ਸਿਰਫ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵੰਡ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਲਈ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੰਵਰ ਜਗਤ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (5) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਛੁਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਹੇਠ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ -

1. ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਹੀ ਖੇਤਰ ;
2. ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
3. ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਬਾਰੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12, ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਪ, ਰਕਮ 'ਤੇ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ। ਧਾਰਾ 18 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਧਾਰਾ 30 ਤੱਕ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜਣਾ ਜਾਂ ਖੁਦ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਧਿਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26, 53 ਅਤੇ 54 ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 26(2) ਨੇ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ "ਹਰੇਕ ਅਜਿਹੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 2 ਦਾ ਅਰਥ, ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2, ਧਾਰਾ (9), ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908"। ਸੈਕਸ਼ਨ 53 ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ -

ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 54 ਅਪੀਲ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

'ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੂਲ ਨੈੱਲ ਡਿਕਰੀਜ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 110 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਰਡਰ XLV ਵਿੱਚ।"

'ਐਕਟ' ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ, ਇਸਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਝਗੜਾ ਜੋ ਵੀ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ, ਹਰ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਵੇ; ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ-ਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਵੰਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਤਲਾਕਸੂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਪੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(h) ਵਿੱਚ "ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ- ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਹੋਣਾ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਜੋ. ਉਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ

ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਹੂਲਤ। ਇਹ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ. ਇਸੇ ਕਰਕੇ, ਵੰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ, ਕਈ ਵਾਰ- ਕਾਫ਼ੀ, ਅਨੁਪਾਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫ਼ੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੋਰਟ-ਫ਼ੀਸ ' ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। - ਫ਼ੀਸ ਐਕਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ- ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ: ਐਕਟ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਰਟ-ਫ਼ੀਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅੰਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਉੱਘੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਸਰ ਜਾਰਜ ਰੈਂਕਿਨ ਦੇ ਪੁਨਰ: ਆਨੰਦ ਲਾਲ ਚੱਕਰਬੱਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ । ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰੀਖਣ ਪੰਨਾ 347 ਅਤੇ 349 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਬੈਨਰਜੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 11, ਅਨੁਸੂਚੀ 2, ਕੋਰਟ ਫ਼ੀਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਰੋਕ ਧਾਰਾ 11, ਅਨੁਸੂਚੀ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜਯੋਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫ਼ੀਸਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ, ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 1, ਸਕ. 1 ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਡਾ. ਬੈਨਰਜੀ

ਦੀ ਦਲੀਲ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 3 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ 3 ਹੈ। ਸਿਰਲੇਖ: 'ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੀਸਾਂ।' ਇਕਦਮ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਧਾਰਾ 8 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਉਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ ਕੋਈ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਾ. ਬੈਨਰਜੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 8 ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਰਹੇਗਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਰਕਮ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ *ਮੰਗਾਈ ਦਾਸ-ਗਿਰਿਧਾਰੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ (7)* ਬਾਰੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਅਰਥ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ⁴ ਭਾਗ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਰਕਮ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਲਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਤੁਲਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਫੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

“ਉਸ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 1, ਅਨੁਸੂਚੀ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜੋੜਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ (ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਜੋ ਕਿ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ * ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਚਾਰਜ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਯੋਧ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਵਸੂਲਣਾ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹਿਸਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਫਰਕ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਵਾਲ

ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੱਕ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੁੱਲ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਅਤੇ ਰਕਮ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਅਵਾਰਡ ਐਡ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਕੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ:

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੈਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।'

ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹੋਰ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੋਈ ਐਡ ਵੈਲੋਰਮ ਚਾਰਜ ਲਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਐੱਖਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 1 ਅਨੁਸੂਚੀ 1, ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਐਡ-ਵੈਲੋਰਮ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। .

ਇਹ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦਰ ਦਾਸ* ਬਨਾਮ *ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (8) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54। ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦਰ ਦਾਸ* ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ *ਬ੍ਰਜਾ ਕੇਵਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਦਨਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ* (9)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ *ਐਮ. ਡੋਡੀਆ ਮੱਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼* (10) ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ *ਮੰਗਾਈ ਦਾਸ ਗਿਰਧਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ* (7) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ. a, ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ *ਇਸਤਿਹਾਰ ਮੁੱਲ* ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, *ਵਾਰਾਣਸੀ ਸੁਭਯਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਾਰਾਣਸੀ ਸੇਮਲ ਇੰਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (11) ਅਤੇ (*ਚਿੰਤਕਯਾਲਾ*) *ਥੰਮਈਆ ਨਾਇਡੂ* ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ (*ਚਿੰਤਕਯਾਲਾ*) *ਵੈਂਕਟਾਰਮਨੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ* (12)। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਵੈਲੇਸ ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ : -

"ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਦਰਯੋਧ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇਗੀ। ਸਫਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਡਵਾਲੇਰਮ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ : ਦੇਖੋ ਮਹਾਲਿੰਗਾ ਕੁਡੰਬਨ ਬਨਾਮ ਥੀਰਥਰੱਪਾ ਮੁਦਲੀਆਰ , ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਮ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਾਫੀ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਪੀਲਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿਕੰਨਾ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਰੁਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੇਤਿਆਰ @ VS ਨਨਤੱਪਾ ਚੇਟਿਆਰ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਐਸ. ਪ੍ਰੇਮਲ ਚੇਟਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (13), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਭਗਵਤੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰਾ ਵਿਵਾਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ । ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਦੀ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, " ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਰਾਮਚੰਦਰ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ , ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ - ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਜੋਂ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਇੱਕ

ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਕਿਮ ਮਾਰਟਿਨ ਡੀ ਸਿਲਵਾ ਬਨਾਮ ਮਾਰਟਿਨ ਡੀ ਸਿਲਵਾ ॥ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (14) ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨੋਟ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਯਮ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੁਝ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗਲਤੀ ਧਾਰਣਾ *ਰਾਸ਼ ਬਿਹਾਰੀ* ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਾਰੇ ਹੈ *ਸਾਨਿਆਲ ਬਨਾਮ ਗੋਸਤੋ ਬੇਹਨ ਗੋਸਵਾਮੀ* (15)। ਜਾਣਕਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, *ਰਾਸ਼ ਬਿਹਾਰੀ ਸਾਨਿਆਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਆਨੰਦ ਲਾਲ ਚੱਕਰਬੱਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ* ਰੈਕਿਨ ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। *ਰਾਸ਼ ਬੇਹਨ ਦੇ ਕੇਸ* ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ: -

“ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਇੱਕ ਗੋਸਤੋ ਬਿਹਾਰੀ ਗੋਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਕਲਕੱਤਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਗੋਸਤੋ ਬਿਹਾਰੀ ਗੋਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਗੋਸਤੋ ਬਿਹਾਰੀ ਗੋਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ 1911 ਦੇ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ 5 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 77(1)(ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਉਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ II, ਧਾਰਾ 17(iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਭਾਵ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਵਿਚਾਰ - ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ- ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਏ

ਰਾਸ਼ ਬਿਹਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:-

“ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨਿਆਲ ਅਤੇ ਗੋਸਟੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੈ ਬਿਹਾਰੀ ਗੋਸਵਾਮੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਭੁਬਨ ਮੋਹਿਨੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਨਿਆਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਪੈਸਾ ਗੋਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ *ਰਾਸ਼ ਬਿਹਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ* ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੈਕਿਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਿਆ। : *ਆਨੰਦ ਉਦੀ ਚੱਕਰਬੱਟੀ ਦਾ ਕੇਸ*। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਕੁਝ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ (*ਚਿਮਟਾਕਾਈਡਲਾ*) *ਥੰਮਿਆ ਨਾਇਡੂ* ਦੇ ਕੇਸ (12) 'ਤੇ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਡਿਸਪਿਊਟ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਫ਼ੀਸ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੋਰਟ-ਫ਼ੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਰਟ-ਫ਼ੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ *ਰਾਸ਼ ਬਿਹਾਰੀ ਦਾ ਕੇਸ ਆਨੰਦ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ *ਟੀਬੀ ਰਾਮਚੰਦਰ* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। *ਰਾਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਏਐਨਐਸ ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ* ਅਤੇ *ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਏਐਨਐਸ ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ* (16) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਟੀਬੀ* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਕੀ ਹੈ *ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ* ਕੇਸ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ *ਮੁੜ-ਨਿਆਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ*, ਜਦੋਂ ਦੂਜੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਮੀਲਾਰ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ *ਰਿਜ਼ੂਡੀਕਾਟਾ* ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਹਰ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਦਾਅਵਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਤੀ ਦੇ ਉਲਟਵ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤਕ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਟੈਚਿਊਟ ਬੁੱਕ ਤੋਂ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇਗਾ-ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਨੰਦ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੈਕਿਨ, ਸੀਜੇ, ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਅਪ-ਟੂ-ਡੇਟ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 5,000 ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਾਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਖਰਚਾ ਦਰਯੋਧ ਸਿੰਘ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ. ਫਲਸ਼ੈ , ਸੀਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ ਕੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Munish Bansal